

BIBLIOTFKA
SHTETIT

814-1

H29.

HASAN HASANI

Krijat e
Bardha

poezi

SH-1
H29.

HASAN HASANI

KROJET E BARDHA

poezi nga Kosova

804
21

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

LAHUTA

Sa randë shembet n'zemra lahuta e vjetër kur m'shon,
n'për mote tingllon si bjeshka, e n'dallgë vërrini
gjëmon.

Kanga e gjysh-stërgjyshve hollë e ma hollë turet
n'beteja gjaku, tyta e hutave si shigjetë përhidhet.

Ditët mallshëm enden n'sytë e mbushun plot lot
për trojet tona të egra që janë djegë ka mot.

Mallshëm enden gishtat e plakut mbi bishtin e kalit,
n'megdane t'kreshnikve gjuhën-me shtiza zanat e malit.

Gjyshi ulë kambëkryq n'mes t'odës mbi qilima kotet,
«Sa të randa kanë qenë mbi supat tona t'thata motet».

Rininë e përtrin lahuta e vjetër me brina t'dhisë —
o, sa e randë asht gjama e trenve t'nximë t'shpisë.

Kur kangën e mbaron plaku me zemër ofshan thellë —
«Krejt me rrashta këto troje t'egra i kemi mbjellë».

Sa randë shembet n'zemra lahuta e vjetër kur m'shon.
n'për mote tingllon si bjeshka e n'dallgë vërrini
gjëmon.

LAHUTA

Sa randë shembet n'zemra lahuta e vjetër kur m'shon.
n'për mote tingllon si bjeshka e n'dallgë vërrini
gjëmon.

Kanga e gjysh-stërgjyshve hollë e ma hollë t'ucë
n'botëja gjaku. Tëta e hutava si shigjetë përhidhet.

Ditë mallshëm edhe n'ytë e mpushun plot lot
për trojet tona të egër që janë djegë ka mor.

Mallshëm edhe gjatë e plakut mbi bishtin e këllit.
n'megdane t'arëshnikve gjuhën-me shtrixë zarrë e mallit.

Gjyshi në kambëkryq n'nes t'odës mbi dillma këllit.
«Sa të tunda kanë denë mbi supat tona t'lhara mote».

Këllin e përtrim lahuta e vjetër me prurë t'lhurë —
e sa e randë është gjana e venëve t'nximë t'arë.

KRONI I XHEVIT

Nëpër zemrën e shkambit përbihet qetë e ngadalë,
currilat e pastër faqeve të thyeme zbresin;
bjeshkëtarët thanë: Verë as dimën ujin s'e ndalë —
sa breznitë femininë e djegun për të e tresin.

N'krue t'Xhevit zemrën përherë e filladit bagtija
tue blegue n'mall, n'gëzim tue rrahë kumbona.
«A po jua pijnë»? — i thonë sho'shojt barija,
lugjeve t'mallkueme furishëm përplasat jehona.

Shpatinës s'malit me një tufë si zanë zbrët një bareshë,
sy e faqe t'kuqe si molla n'rrem - n'krue i lanë,
herkën¹⁾ e zhguntë me një mijë mallkime e zdashë
«Si rrëshina n'rrasë desh' u kalla, pasha't' nanë!»

1) herkë-a — gunë.

KRONI I AKULLIT

N'drekë t'madhe, kur flakë bjeshka fillon me qitë,
rëshina e brejve ndizet flakë kur pikon n'rrasë,
t'gjithë barija ngadalë shpatijeve fillojnë me zbritë
ndër shputa t'kambëve zjarr gufon çdo plasë.

Lugjet n'katër anë prej zaneve jehojnë,
barij e baresha sho'shojnë me dashni e thrrasin:
«A po vini te Kroni i Akullit të drekojmë?»
Si kalorsa rrugëve leqore bjeshkës ngasin.

T'gjithë ndër hije te Kroni si zogjt n'çerdhe bashkohen,
strajcat i çelin bukë e djathë para shtrojnë,
për kroje e lisa t'bjeshkve shkambore krenohen —
askush si ka, barija kavallave gëzueshëm i këndojnë.

KRONI I STUDENCIT

Çdo ditë n'zheg n'bjeshkë barija delet i mrizojnë,
te Kroni i Studencit flladi të rrit e t'jep jetë,
n'Qafë t'Drandafiles malsorët kavallave u mëshojnë,
bjeshkët rriten n'kangë madhnueshme tretë.

Delet kokën e ulin n'hijen e pishave n'kët krue,
kumbonat e ogiçave rrahin n'doj'herë në t'rrallë,
zbardhohen hijet e qingjat n'mall tue blegrue
e kërkojnë amën e tyne me shue etjen që n'vapë i kallë.

Njifarë bariut zani i thekshëm iu ndie n'bokë
për grigjen e humbun ndër male dikund tret:
«A m'i patë delet ndokund more shokë?»
«O, eja, se te Kroni janë zdjergë¹⁾ në mriz kanë m'etë».

---

1) zdjergë — zbritë.

TKRONI I ISLAMIT

Te Kroni i Islamit mbas Hajle, një plak shikonte
Rugovën e bardhë që i shtrihej larg n'hapsi,
n'syri kallej diçka, n'zemër kanga isgufonte:
«Vend i bukur me pishnaja t'bukra si flori.»

Mall i madh e kishte rrokë me dalë e shetitë,
Bjeshkët e Nemuna e majeve në krojet e ftofta,
n'kto gurra edhe një herë zemrën e djegun
me flladitë —
kroje e lisa me i përshëndetë me shikime t'ngrohta.

Por kamba si provonte si dikur n'rini t'lodrojnë,
për dore një voglushë e pruni te ky krue
barijve përbri iu lut fyellit t'ia thojnë —
rroshku, malli djaloshar, rinia iu kujtue

LIVADHET E GJAKUT

Livadheve t'Gjakut me 'i grusht andrra jam rritë
si femi i maleve mbas tufës tue derdhë lot,
zemra më digjet për femininë at ditë e sot
kur ka lindë dielli s'pari mue n'sukë m'ka shëndritë.

E 'i val kujtimi damarve lundron si anije
për kangët e mia që dikur përziheshin me lisa,
me i lot t'thekt i kërkoj ndër rrasa, brej e tisa
gjurmët e kambëve zbatë i kam harrue n'shpatie.

N'këto livadhe femininija e djegun ka mbetë si vesë,
jehona e fyellit tim a mbëshef n'barin e thatë
e kangët që kurr' s'i kam kursyer as matë
njizet pranvera m'i kan vjedhë pjesë pjesë.

LIVADHET E YJVE

N'gjiun e shtatë bjeshkëve t'thuruna me majë e lisa shtrihen Livadhet e Yjve ku kryqzohen shtatë lugje, kavalli i mallon malet n'agime e muzgje, që pa ndërpre ia thonë malsorët me t'bardhë plisa.

«Çdo mbramje e agim n'kto livadhe bisha luron — m'pat thanë Hajdari ulë n'postajë¹⁾ n'kasollë mustaku i qeshej ndër vedi me një gaz të hollë — shumë jam kacafytë me bisha n'kët bjeshkë që gjëmon».

Malli i t'kaluemes n'sy flakë filloi me i ndezë «Banorët e maleve kështu e kanë: n'për male rritë pa kulm mbi krye...» Vrushkuj djerse ballit nisën me i zbritë, fytyrën e ftohtë prej djerse e fshini me një shami t'zezë.

---

1) postajë — postiqe